No. 34. ANUL V. 26 Maiŭ 1902.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Leĭ 5 | Abonamentul în străin. pe an Leĭ 8
» » » 6 lunĭ » 3 | Un număr. . . . . 15 banĭ
Pentru anunciurĭ 1 leŭ linia. Mica publicitate 5 banĭ cuvîntul
Manuscriptele nepublicate se ard.

Redacția și Administrația Str. Mânțulésa No. 9, Bucurescĭ.

Eforia Spitalelor Civile din Bucurescĭ.

PUBLICAŢIUNI

In ḑiua de 5 Iunie 1902, orele 3 p. m. se va ţine licitaţie publică, cu oferte închise, la Eforie, pentru arendarea pe un noŭ period de 10 şi 15 anĭ, a moşieĭ: Vĕrĕscĭ din judeţul Ilfov, comuna Verescĭ Obedenĭ; iar în cazul când nu se vor presintà concurenţĭ cu oferte închise, se va ţine licitaţie publică orală în ḑiua de 6 Iunie a. c. orele 3 p. m.

Domniĭ concurenţĭ spre a puté luà parte la licitaţie vor trebuì să depună garanţie provisorie leĭ 16.500.

* * *

In ḑiua de 8 Iunie 1902, orele 3 p. m., se va ţine la Eforie licitaţie publică orală, pentru vînḑarea spre exploatare a următórelor porţiunĭ de pădure:

Judeţul Prahova.—701 braḑĭ din pădurea Măneciurile, punctul Valea Popeĭ, com. Măneciu-Ungurenĭ, exploatabilĭ într'un an, garanţie provisorie leĭ 1.000; 2.114 braḑĭ din pădurea Măneciurile, punctul Valea Buştureilor, com. Măneciu-Ungurenĭ, exploatabilĭ în 2 anĭ, garanţie provisorie leĭ 1.500; 2.507 braḑĭ din pădurea Măneciurile, puuctul Valea Orăţiilor, com. Măneciu-Ungurenĭ, exploatabilĭ în 2 anĭ, garanţie provisorie leĭ 1.500.

Judeţul Muscel.—1.030 braḑĭ (parte căḑuţĭ, parte uscaţĭ în picióre) din pădurea Clăbucetu, com. Nucşóra, exploatabilĭ într'un an, garanţie provisorie leĭ 400.

Condiţiunile generale pentru exploatarea acestor arborĭ sunt cele publicate în «Monitorul Oficial» No. 174 din 1901, iar cele speciale, precum şi orĭ-ce alte informaţiunĭ, se pot luà la serviciul Bunurilor Eforieĭ, în ḑilele şi orele de lucru.

* * *

La 1 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţiune la Eforie, pentru construcţia din noŭ a unuĭ pavilion provisoriŭ la sp. Mărcuţa, care după devis se urcă la suma de leĭ 14.976, banĭ 66.

Doritoriĭ sunt invitaţĭ ca în sus citata ḑi şi oră să-şĭ presinte ofertele d-lor sigilate însoţite de o garanţie provisorie de 5 la sută, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 6 la sută.

* * *

La 2 Iulie 1902, 10 a. m., se va ţine licitaţie la Eforie pentru procurarea pânzeturilor necesare Depositului Eforieĭ, în exerc. 1902—1903.

Caetul de sarcinĭ modelele precum şi orĭ-ce alte informaţiunĭ se pot vedé în orĭ-ce ḑi şi, oră de lucru, la serviciul bunurilor eforieĭ.

* * *

La 1 Octombrie 1902, orele 2 p. m. se va ţine concurs la Eforie pentru 14 posturĭ de Internĭ în medicină.

Condiţiunile de admisibilitate şi programa sunt publicate în «Monitorul Oficial No. 278 de la 11 Martie 1900.

Registrul pentru înscrierea candidaţilor se află deschis în orĭ-ce ḑi şi oră de lucru la Eforie, şi se va închide în ḑiua de 27 Septembrie, 1902, orele 6 séra.

* * *

La 15 Octomvrie 1902, orele 2 p. m., se va ţine concursul de externat în medicină.

Condiţiunile de admisibilitate şi programa sunt publicate în «Monitorul Oficial» No. 278 de la 11 Martie 1900.

Rgistrul pentru înscrierea candidaţilor se află deschis în cancelaria Eforieĭ, în orĭ-ce ḑi şi oră de lucru, şi se va închide în ḑiua de 11 Octombre 1902, orele 6 séra.

Art. 68 — 79 din legea comptabilităţeĭ publice sunt aplicabile acesteĭ licitaţiunĭ.

Majestatea Sa Regele a adresat Domnuluĭ Dimitrie A. Sturdza, Preşedintele Consiliuluĭ de Ministri, următórea scrisóre:

Scumpul meŭ Preşedinte al Consiliuluĭ,

Memorabila aniversare de 25 de anĭ a proclamăreĭ Independenţeĭ, măreţ sĕrbătorită de naţiune şi armată, Mĭ-a dovedit odată maĭ mult cât de adînc este sădită în consciinţa tuturor recunoscinţa pentru aceĭ carĭ aŭ contribuit la redobândirea drepturilor strămoşescĭ, şi cât de viŭ şi călduros este simţimîntul patriotic care înflăcărézá inima poporuluĭ român.

Mărturisirile nenumĕrate de dragoste şi devotament ce Ni s'aŭ dat cu acest prilej din tóte părţile Românieĭ atât Mie, Familieĭ Mele cât şi frumóseĭ nóstre armate, sunt nespus de scumpe sufletuluĭ Meŭ de Rege şi Ostaş, căcĭ în aceste momente simt că dorul Meŭ de bine este recunoscut şi împărtăşit de Ţara întrégă.

Acum, când se sĕrbătoresce acest însemnat period al istorieĭ nóstre, care ne-a dat neatârnarea şi a redeşteptat consciinţa naţională, nu Mĕ pot oprì de a-Mĭ arătà încă odată, către iubitul Meŭ popor şi vrednica Mea armată, simţimintele Mele de recunoscinţă şi de mândrie pentru acest frumos trecut, întrupat în vechĭle stégurĭ, — móşte sfinte încununate cu gloria Patrieĭ, — care pentru cea din urmă óră aŭ lucit sub ochiĭ noştri mişcaţĭ.

Te rog, scumpul Meŭ Preşedinte al Consiliuluĭ, să fiĭ interpretul acestor simţiminte pe lângă Corpurile constituite, autorităţile Statuluĭ, tóte persónele carĭ s'aŭ grăbit a Ne reînoì devotamentul lor, precum şi pe lângă cetăţeniĭ iubiteĭ Mele Capitale, al căror patriotic avênt, în acéstă împrejurare, s'a rostit maĭ vĕdit şi maĭ călduros, arătându-le că amintirea acesteĭ ḑile solemne va rĕmâneà de-a pururea viue în sufletul Meŭ recunoscĕtor.

Dumneḑeŭ să păzéscă şi să ocrotéscă prea iubita nóstră Românie.

Primesce, scumpul Meŭ preşedinte al Consiliuluĭ, încredinţarea simţimintelor de afecţiune ce-Ţĭ păstrez.

Bucurescĭ, 11 Maiŭ 1902. CAROL.

UNEI MAME

Serate, balurĭ, — câte vreĭ!
La ele lumea cum se 'ndésă!..
Tu liniştită staĭ acasă
Intre micuţiĭ scumpĭ aĭ tĕĭ.

Pe rînd eĭ vin ca sĕ-ĭ desmierḑĭ,
Şi rîd şi sar de bucurie;
Iar tu-ĭ privescĭ — cu ce mândrie!
De dragĭ ce-ţĭ sunt, din ochĭ îĭ pierḑĭ.

Ca zîmbetul lor dulce, blând,
Nimic pe faţa pămîntéscă
Nu póte să-ţĭ înveseléscă
Maĭ mult şi inimă şi gând.

Ḑi-nópte, séra, diminéţa,
Cu dînşiĭ decĭ mereŭ tu eştĭ,
Căŭtând de rele să-ĭ păzescĭ,
Şi să le facĭ senină vĭaţa.

Vîneze obştea mulţumire
'Nafară de al caseĭ prag!
Tu caŭţĭ din cuĭbuşoru-ţĭ drag
Să facĭ un raiŭ de fericire.

Pe-aĭ tĕĭ, pe-aĭ tĕĭ să-ĭ fericescĭ
Cu fapta, cu povăţuirea:
Acésta ţĭ-este fericirea,
Şi numaĭ pentru eĭ trăescĭ.—

Ferice dară de aĭ tĕĭ!
Şi 'nchinăciune ţie 'n lume,
Cea maĭ duiósă dintre mume!
Cea maĭ cuminte 'ntre femeĭ!

Tu priceput-aĭ rostul firiĭ;
Ca tine multe când ar fi,
Un sóre noŭ ar răsărì
Măreţ pe cerul omeniriĭ.

P. Dulfu.

Bolnavul din Vitesda.

În curtea caselor luĭ Caiafa s'audĭaŭ sgomote marĭ de multe gurĭ, ale servitorilor şi ale poporuluĭ ce se adunase pe drum, urmărind cohorta ce-aduceà pe Iisus de la Hana. Uniĭ ţineaŭ parte învĕţătoruluĭ din Galilea, alţiĭ îl hulĭaŭ, iar ostaşiĭ romanĭ cu lungile lor suliţĭ în mână se trudeaŭ de géba să astîmpere neorînduĭala din curte.

Iar în casă cărturariĭ chinuĭaŭ pe blândul Fiŭ al omuluĭ cu nesfârşitele lor întrebărĭ, şi aduceaŭ mărturiĭ mincinóse înpotriva luĭ, şi nu eraŭ mărturisirile lor la fel. Şi erà întristat de mórte sufletul luĭ Iisus.

Un om erà în mulţime, care prĭveà fix înainte, în faţa luĭ Christos, şi par-că voĭà să-ĭ vadă din faţă, ce i se petrece în suflet. Şi a vĕdut, că loviturile ce le primià în cóste ca să rĕspundă la ticălósele întrebărĭ, nu aprindeaŭ de mânie faţa luĭ Isus, şi a vĕdut că atuncĭ când l'aŭ pălmuit şi l'aŭ scuĭpat, îndelung-răbdătorul fiŭ al Omuluĭ n'a scos nicĭ un vaet de durere, şi a vĕdut că nicĭ în ochiĭ luĭ ură nu este, nicĭ în glasul luĭ tânguire. Dar ochiĭ îĭ eraŭ plinĭ de lacrimĭ — lacrimĭ în ochiĭ luĭ Dumnedeŭ! — pornite din sufletul cel umilit şi batjocorit, şi eraŭ lacrimĭ ale mileĭ celeĭ fără de marginĭ ale Mântuitoruluĭ.

Atuncĭ omul şĭ-a făcut loc prin mulţime, a venit la Iisus şi prindêndu-ĭ mâna, a strigat întors spre marele arhiereŭ:

— Intr'adevĕr, fiul luĭ Dumnedeŭ este!

S'a cutremurat Caiafa, s'a mişcat mulţimea, trăsnită de vorbele spuse cu atâta convingere, iar Iisus uĭtându-se la om, a dis:

— Cine eştĭ tu omule, că nu te cunosc?

— Te cunosc *eŭ*, iubitorule de ómenĭ şi a-tot-iertătorule mântuitor de suflete. Am audit câte le-aĭ spus tu mulţimiĭ până acum, şi nu te vĕdusem. Acum te-am vĕdut, şi te cunosc.

Atuncĭ unul dintre Iudeĭ s'apropie, cu ochiĭ schinteind de ură şi de mânie, şi despărţind cu silnicie grabnică mâna aceluĭ om de mâna luĭ Isus, scuĭpă pe Mântuitorul şi pălmuindu-l, îĭ dise:

— Dacă eştĭ tu fiul luĭ Dumnedeŭ, spune cine te-a pălmuit?

Iisus i-a privit în faţă, l'a cunoscut, apoĭ şĭ-a întors capul şi a suspinat.

— Spune! dise omul iarăşĭ. Dar Iisus n'a spus. De ce să spuie şi cuĭ? De ce s'arate lumiĭ mişelia acestuĭ om, vaĭ, nu a unuĭ singur om, ci a omeniriĭ întregĭ. Atâta ruşine nu

puteà să-ĭ facă omeniriĭ tocmaĭ el, care a murit pentru păcatele eĭ. Şi n'a spus. S'a întors numaĭ şi a suspinat.

Şi cu ochiĭ sufletuluĭ sĕŭ, Iisus se vedeà suindu-se spre Ierusalim, pe vremea când erà o mare sĕrbătóre a Iudeilor. Şi erà în Ierusalim o scăldătóre numită a Oilor, care se chiamă pe evreesce Vitesda. Acolo eraŭ mulţime de bolnavĭ, şi orbĭ şi schiopĭ şi uscaţĭ, aşteptând mişcarea apeĭ, căcĭ un înger venĭà din vreme în vreme şi intrând în apă tulburà apa. Şi cine intrà în apă atuncĭ, se făceà sănătos. Şi se vedeà Iisus pe sine-şĭ cum merge în scăldătóre şi vede acolo un om paralitic, care de treĭ-ḑecĭ şi opt de anĭ zăceà aşteptând tulburarea apeĭ. Şi-ĭ ḑise bolnavuluĭ: Vreĭ să fiĭ sănătos? şi rĕspunse bolnavul: «Eŭ n'am pe nimenĭ, să mĕ ajute ca să intru în apă, când se tulbură. Toţĭ aceştia aŭ pe cine-và. Am vĕḑut de treĭ-ḑecĭ şi opt de anĭ atâtea rîndurĭ de ómenĭ făcêndu-se sănătoşĭ, singur eŭ dintru început până astăḑĭ staŭ şi mĕ uĭt la alţiĭ, căcĭ singur n'am putere să intru în apă, şi nimenĭ nu vrea să m'ajute!» Şi i-a ḑis Christos: Să te ajut eŭ! Scólă-te din pat şi mergĭ! Şi s'a făcut sănătos omul acela, şi erà într'o Sâmbătă, şi i-a mulţumit luĭ Iisus cu plânset mare.

Şi acum, acum paraliticul din Vitesda, sta în faţa mântuitoruluĭ sĕŭ, şi pălmuindu-l şi scuĭpându-l, îl întrebà:

— Dacă tu eştĭ fiul luĭ Dumneḑeŭ, spune cine te-a pălmuit? Spune!

Şi Iisus a tăcut şi n'a spus. A plecat capul şi s'a rugat pentru sufletul acestuĭ uĭtător a bineluĭ. Apoĭ ridicând repede capul a privit împrejur, căutând par-că pe cel ce ar vrea sĕ-l maĭ pălmuiască. Cine scie! Póte iată-l şi pe acela care şedeà orb lângă cale cerşind, pe când Iisus se apropià de Ierihon, şi strigà: Fiule a luĭ David, miluesce-mĕ, iar fiul luĭ David a rostit neuĭtatele cuvinte: credinţa ta te va mântuì. Cine scie! Póte va venì să-l pălmuiască şi acela pe care l'a găsit Iisus pe când ieşise din laturea Tiruluĭ şi a Sidonuluĭ, şi a venit la marea Galileeĭ, în mijlocul latureĭ Decapolieĭ. Surd erà acela şi vorbĭà cu anevoie şi l'a rugat să-şĭ pue mâna pe dînsul, iar Iisus căutând la cer a suspinat, şi i s'a deschis aceluĭ surd auḑul şi i s'a deslegat legătura limbiĭ şi vorbià bine.

Póte şi alţiĭ, şi alţiĭ, şi cel din laturea Gadarenilor, care aveà lăcaşul sĕŭ în morminte, şi nimenĭ nu puteà să-l lege nicĭ în lanţurĭ, căcĭ legat fiind, rupeà şi lanţurĭ şi cătuşe şi pururea şi ḑiua şi nóptea erà prin munţĭ şi printre morminte strigând şi lovindu-se cu pietre. L'a făcut sănătos Iisus, dar pentru ca să nu vie şi el să rĕsplătéscă vindecătoruluĭ sĕŭ cu palme, ca şi paraliticul din Vitesda!

Ar fi putut să vie toţĭ, să-l pălmuiască şi să-l întrebe: cine suntem? Căcĭ Iisus n'ar fi rĕspuns, şi chiar de-ar fi rĕspuns, póte-ar fi ḑis şi el ca Petru: Nu-l cunosc pe omul a-

cesta. Şi precum Petru a eşit afară şi a plâns amar, aşà ar fi plâns Iisus, pentru-că se lepădà de semenii sěi pentru a căror mântuire, a suferit batjocura şi mórtea.

G. Coşbuc.

CUVÎNTARE

ROSTITĂ ÎN FAŢA

MĂRIILOR LOR PRINCIPILOR MOŞTENITORĬ AĬ ROMÂNIEĬ

CU PRILEJUL ÎMPLINIRIĬ UNUĬ SFERT DE VÉC DE NEATÎRNARE, LA 10 MAIŬ 1902, în sala teatruluĭ naţional din Bucureştĭ.

Măriile Vóstre,

Fiind-că se împlinesc douĕ-ḑecĭ şi cincĭ de anĭ de când nu maĭ suntem birniciĭ nimuluĭ şi de când, din mila luĭ Dumneḑeŭ, s'a revĕrsat iarăşĭ în vatra românéscă tihnă si voe bună, să ne îngăduiţĭ să Vĕ spunem şi noĭ cuvînt de cinste Măriilor Vóstre, pe cât ne-o tăia capul şi precum se cuvine să ne fie vorba faţă cu maĭ Mariĭ noştri.

Meşteşugit n'o să ne fie cuvîntul, dar om căuta să ne fie graiul ales şi dulce; şi ce spune-vom Măriilor-Vóstre să fie pornit din inimă românéscă: să ne şadă bine şi nouĕ faţă cu aşà Inalţĭ Ascultătorĭ, să Vĕ şadă bine şi Măriilor-Vóstre cu aşà supuşĭ.

Nu de necazurile şi nevoile nóstre — carĭ de la Dumneḑeŭ sunt ci nu de la ómenĭ — vom grăì Măriilor-Vóstre; fiind-că urare vrem s'aducem Vitézuluĭ şi Inţeleptuluĭ Domnitor şi Rege, iar nu tânguire.

Căcĭ nu se cade la ḑi mare, când sĕrbătórea némuluĭ se prăznuesce, să ne lăsăm slăbiciunilor nóstre trupescĭ şi să ne înveninăm inima cu din amărăciunea traiuluĭ lumesc; ci la izvorul limpede şi rĕcoritor al veselieĭ să ne adăpăm sufletul, şi buzele nóstre să grăiască: Osanà Celuĭ ce su sabia, în fruntea oştilor românescĭ, a cucerit Neatîrnarea némuluĭ şi din vitejia Luĭ a făcut scut hotarelor.

Sunt treĭ-ḑecĭ şi şése de anĭ de când 'I-a ajutat Dumneḑeŭ să calce pe pămîntul ţăriĭ românescĭ·

Când a păşit peste hotarul nostru a trebuit să scie bine că n'o să-I fie uşóră trébă să domnéscă peste o ţară — mănósă din harul Domnuluĭ — dar peste care multe vifore s'aŭ abătut, de n'am putut să năzuim şi noĭ, maĭ ca lumea, către vĕzduhurĭ senine, la care alte noróde aŭ ajuns înaintea nóstră.

Şi S'a încredut în vîrtutea noroduluĭ românesc, S'a îndrăgostit de câte isprăvĭ fac cinstea şi mândria némuluĭ şi se găsesc pecetluite în chrisóve şi dăltuite pe lespedĭ; a venit flăcăiandru de douĕdecĭ şi şépte de anĭ; S'a deslipit, în toiul tinereţiĭ, de plăcerile lumiĭ aceştia; 'Şĭ-a pus mintea fragedă la muncă: şi din vrerea Atotputerniculuĭ 'I-a fost munca spornică şi, uite, astădĭ a cărunţit pe tronul Basarabilor şi al Muşaţilor.

Ne e drag că îl vedem nins p'în pletele argintiĭ şi ne rugăm şi noĭ, ăştia maĭ bătrîniĭ să ne facă Dumnedeŭ parte să'L vedem alb colilie, spre fala tronuluĭ regal de Măria Sa întemeiat, şi ca să rămâie pildă pururĭ la copiĭ de copiiĭ noştri domnia fericită a Celuĭ maĭ fericit Voĭvod al némuluĭ românesc.

A găsit ţara frămîntată de patimĭ şi pusă sub epitropia împĕrăţiilor străine, carĭ — dreptul luĭ Dumnedeŭ — nu se prea prăpădeaŭ de dragostea nóstră; iar noĭ, biet, ne mângâiam cu cântecul:

Dragostea de la vecinĭ
Ca umbra de mărăcinĭ,
Când gândescĭ că te umbresce
Ea maĭ rĕŭ te dogoresce.

Şi după unspredece anĭ de domnie, bizuit pe dragostea de ţară a fruntaşilor némuluĭ ce'şĭ puseseră nădejdea în Măria Sa şi întemeiat pe vitejia urmaşilor luĭ Ştefan şi Mihaiŭ, 'Şĭ-a rînduit oştile cum scia că se cuvine unuĭ Voĭvod tînĕr şi vitéz; a tras sabia şi a pus să grăiască gurile de foc ale tunurilor.

Minune dumnedeéscă s'a arătat atuncĭ lumiĭ de pe lume!

Românul şi-a îndreptat trupul gârbovit de jugul

Vederea Teatruluĭ Național în ḑiua serbăriĭ.

împĕrăţieĭ turcescĭ şi a cuprins cu ochi-ĭ tótă nemărginirea albastră pe care rĕsărise sóre noŭ de mântuire! Pe mândrele plaiurĭ a rĕsunat iarăşĭ buciumul de biruinţă şi Vulturul cu crucea'n gură, rotindu-şĭ sborul din hotare la hotare, a vestit pretutindenĭ învierea némuluĭ românesc!

Măriile Vóstre,

Precum ḑicea Măria Sa Vodă Carol acum douĕḑecĭ şi cincĭ de anĭ în Sfatul ţăriĭ, a fost rînduială ceréscă în alegerea Măriei Sale ca Voĭvod al némuluĭ românesc.

Ursit a fost să Se nască la isvorul Dunăriĭ; şi când 'I-a venit vremea de domnie, aidoma ca Fĕtfrumos din basme, S'a coborît de-alungul apeĭ la vale, către sóre rĕsare, şi 'Şĭ-a statornicit scaun domnesc la gurile rîuluĭ ce Îl scăldase la obîrşia luĭ.

A venit în mândra ţară
Unde cum dă 'n primăvară,
De cu zorĭ într'asfinţit
Sună codru 'ntinerit
Şi de doĭnă şi de dor
Şi de ropot de izvor.
Â venit în mândra ţară
Unde 'n orĭ-ce primăvară,
Peste holde auriĭ,
Cântă stol de ciocârliĭ
Şi prin luncile cu florĭ
Stolurĭ de privighetorĭ.
Iar de dragul Luĭ şi al ţăriĭ,
Inălţată 'n slava zăriĭ,
Ne-a sosit voios în tómnă
Mîngâiósa nóstră Dómnă,
Să ne tórcă doĭne dragĭ
Pe sub bolţile de fagĭ.
Dar când lumea huzuresce
Celuĭ Vodă nu-I tihnesce,
Căcĭ ar vrea moşia Luĭ
Să rĕmâe némuluĭ
Neatîrnată, mântuită,
Căcĭ o scie strejuită
Tot de piepturĭ oţelite,
Tot de flinte ghintuite.
Şi pe gând S'aşterne : — „*Oare*,
„*Pomenitu-s'a sub sóre*

„Neam fruntaş să stea 'n robie
„Ruşinósă pe vecie?“
... Şi-a sunat din corn odată
Şi-I răspunse ţara tótă.

Şi-al robieĭ blestemate ruginit de vremurĭ lanţ
L-a svîrlit de pe grumajiĭ falniculuĭ Dorobanţ.
Iar norodul ce-atinsese al menireĭ sale ţel
A 'ncins fruntea Luĭ regéscă cu corónă de oţel.

* * *

Şi-acum, daţĭ îngăduire, să-I aducem închinare,
Cum se cade Celuĭ care ne e Vodă Bun şi Mare:
Să trăiască 'n cinstea ţăriĭ
El, Voĭvodul Neatîrnăriĭ!
Verse Pronia asupră'I har să'I iasă tóte 'n plin
Luĭ şi Voue Urmaşĭ mândri — pururea şi'n vecĭ —
Amin!

T. Duțescu-Duțu.

O catastrofă îngrozitóre.

n ḑiua de 7 Maiŭ a. c, vulcanul *Pelée* a distrus cu desăvîrşire oraşul maritim *St. Pierre* (St. Petru) din insula Martinica, (America) proprietate francesă. Incă de la 4 Maiŭ vulcanul fierbea, doue ḑile lava curgea într'una, apoĭ isbucni cu o putere ne maĭ pomenită. Foc şi cenuşă aprinsă acoperi oraşul şi în câte-và minute peste 30.000 de ómenĭ fură înmormântaţĭ de viĭ. In port se găseaŭ 18 vapóre, pe care plóia de foc le aprinse şi le arse, căcĭ totul s'a petrecut cu aşà iuţală încât ele n'aŭ avut nicĭ timpul să tae lanţurile de la ancore şi să plece. Incrucisătorul «Luchet» care venise în ḑiua aceea spre port n'a putut să se apropie, de óre-ce vulcanul arunca nu numaĭ lavă fierbinte, dar stâncĭ întregĭ la depărtărĭ marĭ. Abia 33 de ómenĭ aŭ putut scăpa cu luntrile la largul măriĭ, carĭ aŭ fost luaţĭ de vaporul «Luchet». La Sta. Lucia a sosit vaporul «Rodam» fără ancoră şi fără lanţ şi numaĭ cu o parte din personal, ceĭ maĭ mulţĭ aŭ fost ucişĭ de lavă, alţiĭ aŭ sărit în mare şi s'aŭ înnecat. In Franţa întrégă e o jale de nedescris. Lumea întrégă e uimită de acéstă îngrozitóre catastrofă.

Acest grozav cataclism nu se póte compara de cât póte cu cel suferit de Herculanum şi Pompeĭ — acolo însă cea maĭ mare parte din locuitorĭ aŭ avut timpul să fugă — şi cu teribilul cutremur de pămînt din Lisabona, de la 1755, care a făcut 40.000 de victime şi care a inspirat luĭ Voltaire o poemă filosofică, rămasă celebră.

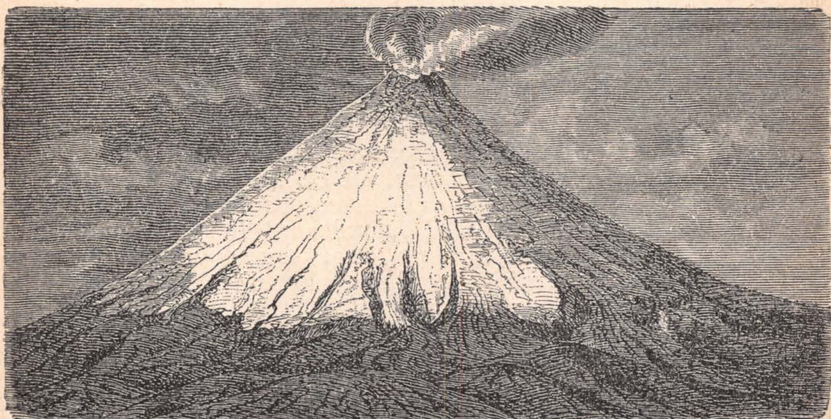
Vulcanul Pelée nu maĭ da semne de activitate din 1851; în acel an, un puternic cutremur de pămînt, care a produs daune marĭ, a fost urmat de formarea a doue cratere pe muntele Pelée.

Insula Martinica e de construcţiune vulcanică şi e străbătută în tótă lungimea eĭ de o créstă muntósă, al căreĭ principal vîrf, acela al vulcanuluĭ în chestiune, ajunge la 1350 metri înălţime. Acéstă origine vulcanică expune mult insula, după cum de altfel tot restul achipelaguluĭ Antilelor, la dese cutremure. Cel maĭ desastros fu acel din 11 Ianuarie 1839, care a distrus aprópe cu totul oraşul Port-de-France.

St. Pièrre erà cel maĭ mare oraş al posesiunilor francese în America; aveà 27.300 locuitorĭ; insula Martinica, cea maĭ importantă din Antilele francese, are o suprafaţă de 986 chilometri pătraţĭ şi 180.000 locuitorĭ; e împărţită în două departamente, Saint-Pièrre şi Port-de France; are o climă fórte rea, produce cafea, zahăr, bumbac, tutun, etc.; exportaţiunile întrec cu 34 milióne francĭ valórea importaţiunilor.

Portul Saint-Pièrre nu e apărat de cât de nisce forturĭ neînsemnate. Golful din St. Pièrre e visitat de năvĭ francese şi englese. Oraşul posedă numeróse depozite de cărbunĭ.

El e unit cu Port-de-France, cu un serviciŭ ḑilnic de vapóre şi prin telegraf, singura linie telegrafică din Martinica, care are o lungime de 32 chilometri.

Un vulcan în erupţiune.

Călătoriĭ carĭ aŭ visitat Antilele, spun că se pot vedé pe multe coline vecine schelete de vase marĭ, aduse acolo acum 25 anĭ, de nisce valurĭ monstruóse.

In insulă se credeà că vulcanul de pe muntele Pelée e stins pentru tot-deauna.

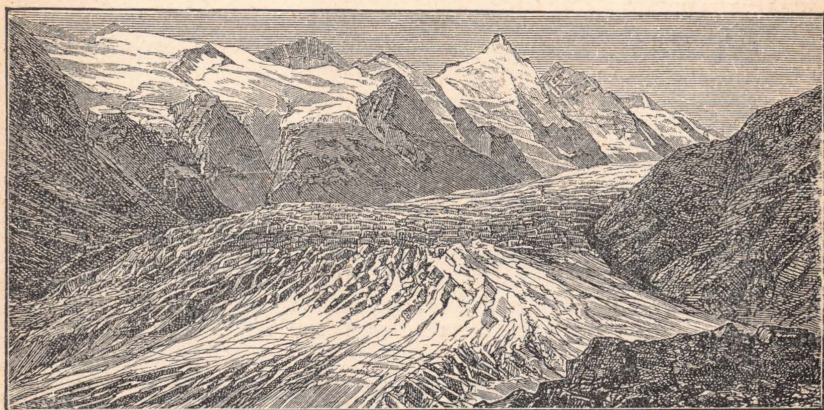
Craterul, la 1350 metri înălţime, e ocupat de un lac. La piciórele munteluĭ se află un izvor termal, (cald) mult căutat de bolnaviĭ din Martinica.

Catastrofa din Saint-Pièrre şi activitatea vulcanică semnalată în tóte Antilele ar confirma teoria că insulele sunt ultima rămăşiţă a unuĭ continent dispărut şi că sunt destinate a fi, într'o ḑi saŭ alta, înghiţite de mare. Se povestesce că un profet negru din Haiti a anuţat acum câţĭ-và anĭ că tóte Antilele vor fi distruse de un foc subteran.

Incă din primele ḑile ale colonisăriĭ insuleĭ Martinica, cataclismele natureĭ n'aŭ încetat de a cădeà asupra eĭ. Cutremure de pămînt, uragane de o violenţă grozavă, valurĭ enorme de apă; — mica insulă nu se reculegea după o nenorocire de cât pentru a cădeà într'alta.

In 1657 a avut loc cel maĭ violent cutremur de pămînt care a sguduit insula, de când este locuită. Sguduiturile s'aŭ succedat, cu întreruperĭ, timp de două ore. Casele aŭ fost dărîmate, şi întréga populaţiune credeà că pămîntul, pe care îngenuchiase implorând milă Domnuluĭ, se va deschide sub dînsa. Corăbiile suferiră şi ele efectul cutremuluĭ pe mare.

Spre sfîrşitul anuluĭ 1724, o inundaţiune, urmare a ploilor din August, Septemvrie şi Octomvrie, a acoperit întréga insulă cu o masă de apă de o adîncime de ḑece picióre şi produse pagube incalculabile.

Un munte de construcţiune vulcanică.

La 6 Iulie 1747 un gróznic cutremur de pămînt a înspăimîntat din noŭ populaţiunea.

In 1753, în timp de treĭ lunĭ s'aŭ numĕrat 33 de cutremure de pămînt; în acelaş an, la 1 Octomvrie, o suflare teribilă de vînt a aruncat vasele din apropiere pe cóste şi a pustiit din noŭ câmpiile.

In 1875, la 1 Noemvrie, s'a resimţit la Martinica contra-lovitura faimosuluĭ cutremur de la Lisabona, patru ore în urma teribiluluĭ eveniment. La 12 Septemvrie un cioclon a făcut să naufragiese 25 de corăbiĭ, a răsturnat case şi a ucis ómenĭ. La 26, aceeaşĭ lună, un noŭ cutremur s'a produs.

Nóptea din 13 spre 14 August 1766, este una din cele maĭ grozave de carĭ îşĭ aduce aminte populaţiunea insuleĭ. In mijlocul întunecimiĭ celeĭ maĭ complecte, s'a deslănţuit un cataclism înspăimântător. Zidurile s'aŭ prăbuşit, casele aŭ fost descoperite saŭ răsturnate, plantaţiunile de orĭ-ce fel, arborĭ seculari aŭ fost smulşĭ din rădăcinĭ. Pămîntul se cutremura, flăcărĭ ieşeaŭ din sînul sĕŭ şi populaţiunea, sculată din somn, credeà că i-a sunat ceasul din urmă.

Aŭ fost 440 de morţĭ şi 580 de răniţĭ; 80 de corăbiĭ marĭ şi micĭ aŭ pierii. Tóte plantaţiunile aŭ fost distruse; fómetea bătĕ la uşe.

In 1766, în 1779 şi în 1780 s'aŭ produs nouĭ cutremure de pămînt.

La 5 Augus 1851, vulcanul *Montagne Pelée*, vulcanul principal al insuleĭ, care se credé stins, a făcut o erupţiune acoperind cu pietre oraşul Saint-Peièrre.

Acum un spre-ḑece anĭ, la 18 August 1891, Martinica a fost teribil încercată de un ciclon. Edificiile din Fort-de-France aŭ fost distruse, sate întregĭ în interiorul insuleĭ aŭ fost măturate; treĭ-ḑecĭ de vapóre aŭ fost înecate saŭ aruncate pe cóstă; 500 de persóne aŭ pierit.

De la 1851, vulcanul se liniştise. In vecinătatea vîrfuluĭ sĕŭ un mic lac dormea în linişte.

Cea maĭ însemnată erupţiune vulcanică, dacă nu cea maĭ veche pe care a înregistrat-o istoria, pare a fi aceea a Vesuviuluĭ, care în anul 79 al ereĭ creştine, a acoperit cu lavă oraşele Herculanum şi Pompeĭ.

Etna, din Sicilia, în ultimile vécurĭ dinaintea ereĭ creştine, a fost de maĭ multe orĭ în activitate. Cea maĭ celebră din erupţiunile acestuĭ vulcan a fost aceea din 1666 când aŭ fost distruse patru-spre-ḑece orăşele şi sate.

In Islanda vulcanele Hecla, Kotlugaja şi Stapkar-Iokull aŭ avut formidabile erupţiunĭ în cursul veaculuĭ al opt-spre-ḑecelea.

Se maĭ semnalézǎ, însfîrşit, erupţiunea vulcanuluĭ Cotopaxi în 1741 care a distrus 600 de case şi aceea a luĭ Timposo (insula Iava, Oceania) în 1815 când aŭ pierit 12.000 de locuitorĭ din Sambava şi maĭ cu sémă aceea a vulcanuluĭ Krakatoa, insulă a arhipelaguluĭ Sonda, în 1883.

Vucanul Krakatoa, care nu dăduse semne de viéţă din 1680 a încelut să erupă în Maiŭ 1883 şi în nóptea de 26 spre 27 August s'a pprodus cea maĭ teribilă erupţiun ea secoluluĭ. Cea maĭ mare parte din insulă s'a scufundat şi peste 10.000 de ómenĭ aŭ pierit.

Mijloc da a apărà vitele de înţepăturile muscelor columbace.

Muscele columbace sunt duşmaniĭ ceĭ maĭ primejdioşĭ aĭ vitelor, causând prin împunsăturile lor rănĭ, carĭ în cele maĭ multe casurĭ produc chiar mórtea acestora. Aceste musce se ridică ca un nor negru dintr'o peşteră numită «Peştera columbace» ce se află în partea Dunăriĭ, din sus de oraşul Orşova, nu departe de comuna Moldova-veche, într'o stâncă ce se înalţă de 6 — 7 metri din apa Dunăriĭ. Indată ce dă bine căldura primăvereĭ şi anume prin lunile Maiŭ şi Iunie se împrăscie prin tóte părţile ţăriĭ, omóră şi pustiesc multe vite. Muştele columbace fug de unsóre de porc amestecată cu iodoform şi pentru aceea cine doresce a-şĭ scutì vitele de ele să ungă părţile vitelor carĭ se atacă maĭ tare de musce cu unsóre de acésta de porc amestecată cu 3% (treĭ la sută) iodoform. Trebue însă luat séma, ca vitele să nu lingă acéstă unsóre, căcĭ iodoformul este otrăvitor. Pentru pregătirea unsóreĭ şi alte îndrumărĭ, trebue să cerem sfatul mediculuĭ veterinar.

CUVÎNTAREA
M. S. REGELUI
LA
DISTRIBUIREA NOILOR DRAPELE

Cu prilejul ḑileĭ de 10 Maiŭ, maĭ înainte de a se face defilarea armateĭ, I. P. S. Mitropolit Primat, în presenta M. L. Regele şi Regina, a familieĭ domnitóre, cum şi a înalţilor demnitarĭ aĭ statuluĭ, a sfinţit 43 stégurĭ, pe carĭ M. S. Regele şi Regina le-a distribuit la diverse regimente.

După terminarea solemnităţeĭ distribuireĭ celor 43 stégurĭ noĭ, Majestatea Sa Regele, avênd în jurul sĕŭ pe veteraniĭ carĭ aŭ făcut campania neatîrnăreĭ, a rostit următórea cuvîntare:

„Serbăm a douĕ-ḑecĭ şi cincea aniversare a neatârnăreĭ „Românieĭ, consfinţită de armată prin isbânḑĭ strălucite.

„Cu stégurĭ desfăşurate în frunte, vitejiĭ voştri tovarăşĭ „aŭ intrat cu hotărîre în luptă şi aŭ cules laurĭ neperitorĭ, „din carĭ Regatul a rĕsărit.

„Un sfert de veac aceste stégurĭ aŭ fâlfâit în rîndurile „vóstre, arătând drumul biruinţeĭ şi ca simbol al credinţeĭ „jurat de ostaşiĭ Patrieĭ şi Regeluĭ.

„Sfâşiate de glónţe, ploĭ, furtunĭ şi stropite cu sângele „eroilor noştri, vechile stégurĭ şi-aŭ împlinit datoria lor; „ele vor fi depuse în sala Tronuluĭ alăturea cu Coróna de „Oţel, spre a le păstrà generaţiunilor viitóre, ca semne vĕ„dite ale faptelor rĕsboĭnice, carĭ aŭ întemeiat Statul român.

„Am încredinţat regimentelor şi batalióneIor, carĭ aŭ lup„tat pe câmpiile Bulgarieĭ, stégurĭ nouĕ, bine-cuvîntate de „Biserică şi împodobite de **Stéua Românieĭ, Virtutea Mili„litară, Crucea Dunăreĭ,** *ca falnică rĕsplată a vitejieĭ arma„teĭ şi ca vecĭnică amintire a timpurilor gloriose.*

„Stégul este pentru ostaş cel maĭ sfînt odor, dinaintea «căruia trebue să ne închinăm cu dragoste şi veneraţie, cea „maĭ înaltă expresiune a cinsteĭ şi a renumeluĭ; în cea„surĭ de primejdie, însă, el va fi călăuzul nostru, conducên„du-ne de la luptă la izbândă.

„Fierbintele Mele urărĭ însoţesc aceste stégurĭ, fiind-că cu „dînsele v'am încredinţat onorul Patrieĭ, pentru care toţĭ „trebue să fim gata a jertfi viaţa nóstră.

„Să trăiască scumpa Mea armată!“

O serbare înălţătóre.

Diua de 10 Maiŭ a fost pentru Severin o îndoită serbare. S'a sĕrbătorit jubileul de 25 de anĭ al independenţeĭ Românieĭ şi desvelirea bustuluĭ M. S. Regeluĭ, ridicat în frumosul parc al liceuluĭ Traian din iniţiva corpuluĭ profesoral.

Prin îngrijirea Primărieĭ s'a ridicat în grădina liceuluĭ o frumósă tribună oficială şi o altă tribună pentru oratoriĭ ce aveaŭ să vorbéscă. Tribuna oficială erà împodobită cu potretele M. M. L. L. Regele şi Regina şi ale A. A. L. L. Principele Ferdinand şi Principesa Maria.

Din nenorocire, încă de diminéţă începuse să plouă, ceea-ce a făcut ca multe din Dómnele din elita oraşuluĭ să nu pótă participa la serbare.

La ora 9 un batalion din regimentul I Mehedinţĭ No. 17 să înşiră în linie de bătae de alungul bulevarduluĭ, asemenea şi eleviĭ liceuluĭ cu fanfara în frunte.

Vin apoĭ delegaţiunĭ ale tutulor societăţilor şi comunităţilor din Severin, între care şi Comunitatea Serbo-Slavă, cu drapelul desfăşurat.

Sosesce d-l Prefect Igiroşianu, d-l Primar Ilariŭ R. Isvoranu, d-l General Iarca, comandantul divid̦ieĭ şi representanţiĭ tuturor autorităţilor publice.

Pe estrada oficială se află preoţiĭ în frunte cu prea cucernicul Protoereŭ Stravrofor d. Golicĭ; d-l P. Gârbovicénu, administratorul Caseĭ bisericeĭ, delegat de Ministrul cultelor şi instrucţiuniĭ publice ca sĕ-l represinte la serbare, d-l C. Popovicĭ-Taşcă, insp. caselor de economiĭ de pe lângă şcólele primare din ţară, d-l sculptor C. Bălăcescu, autorul bustuluĭ M. S. Regeluĭ, d-l Armaşu directorul liceuluĭ cu întreg corpul profesoral secundar şi primar, d-l Gr. Constantinescu şi alte persóne.

Preoţiĭ încep serviciul divin. Corul societăţiĭ «Doina» îĭ secondéză în mod splendit. Să bine cuvintéză apa şi prea cucernicul Protoereŭ stropesce monumentul, care erà învelit într'un drapel tricolor. Scluptorul Bălăcescu face să cad̦ă vĕlul şi majestósa figură a M. S. Regeluĭ apare publiculuĭ care isbucnesce în urale. Se începe seria discursurilor. Cel dintâiŭ vorbesce d-l C. Armaşu directorul liceuluĭ.

D-sa începe prin a arăta importanţa acestor locurĭ, carĭ trebue să fie sfinte pentru orĭ şi ce bun Român.

«Aci s'a înălţat şi s'a aşed̦at pe temeliĭ solide o instituţiune de cultură românéscă în care generaţiĭ de elevĭ vor primi o instrucţiune şi educaţiune în sens naţional.

In aceste locurĭ a fost tot-deauna puternică constiinţa naţională.

De aci a plecat românul Tudor cu panduriĭ luĭ ca să protesteze cu jertfa vieţiĭ luĭ, contra puteriĭ streine suprapusă ele-

mentuluĭ Român, tot din părţile acestea s'a ridicat leul Olteniei, Mihaiŭ Vitézul, care cu inima aprinsă pentru fapte vitejescĭ a trecut biruitor peste vrăjmaşĭ şi a întregit o clipă în o singură ţară, aprópe pe tot poporul românesc; în aceste locurĭ vrednicia românéscă a ţinut în loc năvala crailor de peste munţĭ, în aceste locurĭ s'aŭ făcut cele d'întâiŭ începuturĭ de închegare a statuluĭ român. Aci aŭ ridicat Basarabiĭ cele dintâiŭ monăstirĭ, locaşurĭ de păstrare a credinţeĭ şi a limbeĭ românesĭ şi fortăreţe pentru ceĭ d'întâiŭ apărătorĭ aĭ ţăriĭ Basarabilor.

In vremurile furtunóse de năvălirĭ barbare în munţiĭ ce se ridică spre orizont s'aŭ adăpostit strămoşiĭ noştri.

Dincolo de Dunăre se păstréză încă ruina mareluĭ pod peste care Divul Traian, acum aprópe 2.000 de anĭ în urmă, a venit să înfigă pentru veac în aceste negurĭ geniul şi rasa latină. Nu va trece mult, am credinţa, şi se va ridica aci chiar în acéstă grădină un monument amintitor al mareluĭ Impĕrat.

Şi deabea aŭ trecut 36 anĭ de când tot în aceste părţĭ a sosit din ţărĭ depărtate alesul Românilor din 1866, principele Corol. Primul pas pe pămîntul Românesc a fost aci la noĭ în Severin. Pentru amintirea neştérsă a marilor fapte săvîrşite de Românĭ sub conducerea Domnuluĭ şi a Regeluĭ Carol, noĭ profesoriĭ Liceuluĭ Trajan am luat iniţiativa şi sprijiniţĭ de mulţĭ Românĭ de inimă din Severin, Mehedinţĭ şi din restul ţăriĭ, am izbutit a ridica acest monument al M. S. Regeluĭ ca un semn de neştérsă iubire, de neţărmurit devotament, şi de profundă recunoscinţă ce purtăm M. S. Regeluĭ. M. S. Regineĭ şi întregeĭ Dinastiĭ.»

D-l P. Gârbovicénu se sue apoĭ la tribună şi vĕdit emoţionat rostesce următorul discurs:

Onorată Adunare,

«Ḑiua de astăḑĭ e sĕrbătorită în întréga nóstră ţară şi de tot poporul român ca cea maĭ mare sĕrbătóre naţională — şi acésta fiind-că astăḑĭ s'a înplinit cea maĭ sfîntă dorinţă a acestuĭ popor; fiind-că astăḑĭ, după obositóre şi adesea dureróse sbuciumărĭ s'a început o nouĕ epocă în viaţa poporuluĭ român, s'a întemeiat o viaţă de stat bine consolidată! Când prinţul Carol a pus piciorul în anul 1866 pe pămîntul Românieĭ, noua sa patrie, a declarat sus şi tare, că a devenit Român, că El aduce pentru acéstă nouĕ patrie o inimă sinceră şi caldă, un devotament fără marginĭ şi că întréga Luĭ viéţă o va consacrà pentru fericirea poporuluĭ român şi pentru prosperitatea Românilor! Câte-và lunĭ după venirea Sa în ţară, prinţul Carol trimite o scrisóre împĕratuluĭ Napoleon al III-lea în care îĭ spune, că primind tronul Românieĭ sciă, că datoriile ce i se impuneaŭ sunt imense, cu tóte acestea mărturisesce, că ele eraŭ cu mult maĭ marĭ decât îşĭ închipuià. Numaĭ aceĭ, carĭ aŭ trăit acéstă viéţă; numaĭ aceĭ, carĭ aŭ studiat acéstă viéţă; numaĭ aceĭa pot să-şĭ dea bine şi consciincios séma de *munca uriaşă* şi plină de rĕspundere a Regeluĭ Carol. A muncit însă cu o inimă şi cu un devotament pe care n'o dă decât credinţa în îndeplinirea uneĭ

înalte și sfinte chiemărĭ; pe care n'o dă decât credința desăvîrșită în realisarea unor marĭ și sfinte ideĭ!

E nevoie óre să punem în evidență ródele neobositeĭ și fericiteĭ luĭ activitățĭ? Cred că nu e timpul astădĭ! Amintesc numaĭ, că în acest timp s'a dobândit stabilitatea în viéța statuluĭ nostru; am avut un rĕsboiŭ glorios, în care s'aŭ dovedit cu prisosință virtuţile vitejescĭ ale némuluĭ nostru și după care s'a dus vestea în lume; am dobândit independența după o vasalitate de vécurĭ; am înaintat pe terenul cultural şi economic; în sfârșit am dobândit un nume frumos în fața lumiĭ în mijlocul căreia trăim!

Tóte aceste fapte vor constituì, onorată adunare, una din cele maĭ gloriόse paginĭ din istoria țăriĭ și a neamuluĭ nostru. Și după cum se va vorbì cu însufleţire urmașilor noștri de epoca luĭ Mircea cel Bătrân și a luĭ Alexandru cel Bun, de epoca luĭ Mihaiŭ și a luĭ Ștefan, tot așà se va vorbì și de epoca luĭ Carol I. Acéstă epocă în deosebi va spune urmașilor noștri, că mult se póte dabândì în lumea acésta cu *muncă*, *cu ordine*, *cu răbdare*, *cu credință*! Tóte acestea alcătuesc o existență conscientă și binecuvîntată de Dumnedeŭ în viața atât a unuĭ individ, cât și a unuĭ popor întreg!

Fapta d-vóstră de a fi sculptat în bronz neperitor figura regeluĭ Carol e măréță, e vrednică de urmat de tótă țara, pentru că figura acelor, carĭ aŭ concentrat în ființa lor aspirațiunile și idealul unuĭ popor și carĭ aŭ muncit fără preget pentru realisarea luĭ trebue să fie pusă la vederea tuturor, trebue întipărită în sufletul lor, pentru ca neîncetat să reflecteze asupra faptelor lor marĭ și să se călăuzéscă de ele în viaţa lor de cetăţenĭ și de Românĭ. Figura unor asemenea marĭ bărbațĭ va înviośà și maĭ mult pe ceĭ tarĭ și va întărì pe ceĭ slabĭ! E acesta unul din cele maĭ puternice mijlóce educative pentru formarea unuĭ popor. Și dacă e de nevoie acésta pentru popóre maĭ puternice și maĭ înaintate în cultură ca noĭ, apoĭ cu atât maĭ mult e de nevoie prntru noĭ, un popor maĭ mic şi cu o posiţiune geografică din cele maĭ grele. Noĭ, avem nevoe, neîncetat de mijlóce, care să ne ţină mintea tréză și inima caldă în uriașa muncă pentru binele țăriĭ și al neamuluĭ.

Pilda d-vóstră Severinenĭ și Mehedinţenĭ e o pildă înălţătóre. E o pildă la care să cuvine să se uĭte cu bucurie, dar și cu gelosie Românul de pretutindenĭ.

Și nicĭ nu erà de așteptat alt-fel din partea d-vóstră, față de pămîntul sfînt pe care îl locuițĭ, față de amintirea moșilor și strămoșilor d-vóstră. Pe aicĭ a făcut Traian prima descălecătóre a elementuluĭ roman din care s'a zămislit poporul român; aicĭ a pus Regele Carol pentru prima óră piciorul pe pămînt românesc. In părţile acestea am avut cea d'întâiŭ viață de stat; aicĭ a fost cea d'întâiŭ mitropolie română! De aicĭ a pornit Lupul Mehedințénu și Tudor Vladimirescu în lupta lor contra elementelor dăunătóre neamuluĭ românesc și din scump sângele lor a izvorât o consciință națională. Grăesc acestea *ca ale tale dintru ale tale* și ca representat al ministeruluĭ Cultelor și Instrucțiuneĭ publice și rog pe Dumnedeŭ din adîncul sufletuluĭ meŭ ca să protégă Severinul și Mehedinţul și să devină pilduitorĭ și de alte fapte marĭ în viața ţăriĭ și a neamuluĭ nostru.»

Urméză la tribună d-l D. C. Bungeţianu, revisorul şcolar. D-sa vorbesce despre trecutul nostru istoric şi despre menirea nóstră viitóre.

Amintesce pe 10 Maiŭ 1866, suirea M. Sale pe tron, 10 Maiŭ 1877, proclamarea independenţeĭ, 10 Maiŭ 1881 proclamarea regatuluĭ, din care face să reiasă măreţia acesteĭ ḑile care a dat România de astăḑĭ.

Trecênd la serbarea desvăliriĭ bustuluĭ M. S. Regeluĭ Carol I, d-sa ḑice:

«Dat ne-a fost nouĕ urmaşilor luĭ Traian, ca să ajungem acéstă fericită ḑi, să vedem aci, alăturĭ cu monumentele străbunilor noştri Romanĭ, înălţându-se măreţul monument al luĭ Traian cel modern, Carol I, Regele Românieĭ.

Cultul, pentru a ridicà monumente acelora, carĭ fac mărirea şi fericirea popórelor, a fost şi va fi tot-deauna impuls de muncă generaţiilor viitóre.

Acolo, unde amintirea faptelor marĭ este vie, acolo se avêntă maĭ puternică însufleţirea poporuluĭ pentru marĭ fapte viitóre.

Măreţul monument, al M. S. Regeluĭ Carol I, desvelit, în momentele când populaţiunea întrégă a acestuĭ oraş este coprinsă de cel maĭ mare entusiasm al serbăreĭ de astă-ḑĭ — 10 Maĭ — deştéptă în sufletele nóstre amintirea despre eroismul bravuluĭ Căpitan şi a luptătorilor de la 1877, carĭ aŭ pecetluit cu sângele lor libertatea şi independenţa de care ne bucurăm astăḑĭ.

Cu sabia în mână, cu credinţa în Dumneḑeŭ şi încreḑĕtor în voinicia ósteĭ române — El — Domnitorul Carol la 1877, rupe cu vîrful sabieĭ Sale, din istoria vécurilor, paginile negre despre poporul nostru şi scrie cu litere marĭ, neperitóre, în granitul Balcanilor, gloria ósteĭ românescĭ şi independenţa ţăreĭ nóstre.

Ridicatu-s'a dar acest monument aci, ca *vie* să rĕmâie în inimile şi în sufletele nóstre, datoria către patrie şi neam, ca *vie* să ţie în noĭ toţĭ, simţirea şi recunoscinţa ce datorăm M. S. Regeluĭ Carol I, întemeĭetorul Regatuluĭ, care în timpurĭ de mare nevoĭe şi de grea cumpĕnă, ne-a condus cu înţelepciune şi vitejie spre mântuire.

Exprimăm via nóstră recunoscinţă d-luĭ Sp. Haret, Ministrul Instrucţiuneĭ Publice şi al Cultelor, care lucréză cu tótă energia la desvoltarea cultureĭ nóstre naţionale şi are ochiul aţintit asupra a tot ce se face, pentru educaţiunea morală şi naţională a poporuluĭ nostru.

In scopul acesta a bine-voit a trimete ca representant al d-sale, pe d-l P. Gârboviceanu, Administratorul Caseĭ Bisericiĭ.

Mulţumim artistuluĭ Bălăcescu, care a sciut a surprinde dorul inimeĭ românescĭ, concretisându-l în acest admirabil monument, în care este întrupată gloria ḑileĭ de astă-ḑĭ.

Să înconjurăm deci acest monument al scumpuluĭ nostru Rege, cu tótă căldura inimilor şi să strigăm înaintea luĭ, din tot sufletul:

Trăiască România,

Trăiască M. S. Regele Carol I, împreună cu M. S. Regina şi cu Augusta Sa Dinastie.— Trăiască Armata Română!!»

Cel din urmă se urcă la tribună d-l Ilariŭ R. Isvoranu. Figura-ĭ impozantă impune tuturora; fără să vreĭ trebuia sĕ-l ascultĭ

cu mintea întrégă. D-sa a arătat că printre epocile gloriόse ale trecutuluĭ se deschide o nouĕ epocă, a prezentuluĭ. Printre Domniĭ marĭ: Mihaiŭ Vitézul, Ştefan cel Mare, istoria va înscrie pe Carol Cel Inţelept.

Laudă munca generaţiuneĭ trecute care a adus ţara în starea de astăḑĭ fericită şi bună, şi face apel la tineret de a pricepe rolul ce i se impune când va primi din mâinile celor bătrânĭ conducerea uneĭ ţărĭ pentru care aŭ muncit atâta, cu M. S. Regele în frunte pentru a o înălţa. D-l Isvoranu vorbesce de meritele Regeluĭ, de mintea Luĭ deosebită, de munca ce a depus-o cu spada şi cu condeiul pentru a apĕrà poporul Românesc şi urézĕ ca urmaşiĭ Mareluĭ Carol să ajungă odată a realisa visul de aur al Regeluĭ Carol: *Unitatea naţională.*

D-l Isvoranu felicită pe sculptorul Bălăcescu pentru talentul de a fi putut prinde adevĕrata figură a M. S. Regeluĭ, de óre-ce o asemenea figură caracteristică numaĭ un adevĕrat artist o póte imortalisa în bronz.

D sa termină urând: să trăiască Suveraniĭ, să trăiască Dinastia, să trăiască armata Română, aceea în care M. S. Regele şi-a pus încrederea când a trecut Dunărea, acum 25 de anĭ, contra Turcilor.

In discursul sĕŭ d-l Ilariŭ R. Isvoranu a insistat că se cuvinea un bust M. S. Regeluĭ în Severin, aci unde Majestatea Sa a pus pentru prima óră piciorul pe pămîntul Românesc, jurînd că va fi *primul Român,* — şi într'adevĕr a fost, dovadă locul ce-l avem astăḑĭ noĭ Româniĭ în concertul statelor Europene ale apusuluĭ.

Când sculptorul Bălăcescu a tras jos drapelul triculor, care acoperea bustul — plóia care cădea până atuncĭ, a încetat deodată, vroinţă a Dumneḑeiriĭ să mulţuméscă Aceluia care a renăscut România; — acest lucru l'a observat tótă asistenţa.

Terminându-se serbarea, corul liceuluĭ sub priceputa conducere a d-luĭ profesor I. St. Paulian — în vocĭ şi instrumente — a întonat un imn Ragal, anume întocmit. Erà o frumuseţe sĕ-ĭ ascultĭ şi sĕ-ĭ veḑĭ.

Urméză apoĭ defilarea elevilor liceuluĭ şi a armateĭ, în aplausele mulţimeĭ entusiasmate.

Aşà s'a sĕrbătorit în Severin acéstă îndoită sĕrbătóre. Cinste corpuluĭ profesoral al liceuluĭ din Severin, onóre Mehedinţuluĭ, care cel dintâiŭ a ridicat un bust, *Aceluia*, căruia tot Românul îĭ datoresce respect, supunere şi iubire neţărmurită. Când un popor are norocul de a aveà un suveran atât de înţelept, el nu póte dispera de viitorul sĕŭ. Fie ca pronia ceréscă sĕ-L ţie încă mulţĭ anĭ pe tronul, ce atât de mult a ştiut sĕ-l înalţe, pentru fericirea Românieĭ şi a întreg némuluĭ Românesc.

De la Corod.

Prietenul bun te vorbesce în lipsă de bine şi te ajută la nevoie.

Jurămîntul de alianţă al luĭ Mihaiŭ cu Sigismund Batori şi Ştefan Răsvan.

Incurajarea crescerii vitelor.

Marţĭ, 21 Maiŭ curent, a avut loc la gara Periş de pe Domeniul Corónei Cocioc, o exposiţiune a vitelor locuitorilor de pe acel domeniŭ, cu care ocasiuue s'a distribuit premiĭ în banĭ acelor dintre locuitorĭ, carĭ aŭ avut vite maĭ bine îngrijite. Cu acest prilej d-l Kalinderu a ţinut următórea cuvîntare:

Domnilor
Iubiţĭ şi harnicĭ locuitorĭ!

Am venit să deschid acest concurs de vite, care e al douilea ce să ţine pe acest domeniŭ.

Inainte însă de a începe împărţirea premiilor la ceĭ carĭ aŭ adus vitele cele maĭ frumóse şi maĭ bine îngrijite, ţiŭ a vě spune câte-và cuvinte despre însemnătatea ce aŭ animalele domestice în viaţa omuluĭ şi maĭ cu sémă a agricultoruluĭ.

Incă din timpurile cele maĭ vechĭ, animalele domestice aŭ fost tovarăşe nedespărţite ale omuluĭ. Ele eraŭ ţinute atât pentru munca lor, întrebuinţate la transporturĭ, la lucrarea pămîntuluĭ şi altele, cât şi pentru carnea şi pielea lor, carĭ se întrebuinţaŭ, cea d'întâiŭ ca hrană, ér cea de a doua ca îmbrăcăminte.

Cu vremea trebuinţa vitelor a devenit mare, maĭ ales pentru plugărie, în cât acésta nicĭ nu se póte face fără ele, orĭ câte unelte şi maşinĭ am avé. Prin vite nu înţeleg numaĭ boiĭ, căcĭ în apus, şi pe alocurea şi pe la noĭ, plugăria cea bună, adâncă, se face cu caĭ. Chiar dacă s'ar presupune că munca animalelor ar puteà fi vre-odată înlocuită cu puterea aburilor şi a electricităţiĭ, vitele tot vor fi necesare, pentru că ele mănâncă érba, nutreţurile şi parte din produsele agriculturiĭ şi ne daŭ în schimb carnea şi laptele, fără carĭ omul nu póte trăi aşa uşor, dacă nu de loc.

In plugăria din părţile unde pămîntul e puţin, se ţine sémă, pe lângă munca ce produc vitele şi de îngrăşămintea, adecă băligarul lor trebuincios pentru sporirea rodniciеĭ câmpurilor.

Ast-fel fiind, ţăraniĭ, maĭ ales carĭ se îndeletnicesc cu lucrarea pămîntuluĭ şi nu prea aŭ alte câştigurĭ, trebue să-şĭ pună tótă silinţa la îngrijirea vitelor, carĭ sunt ajutórele lor preţióse la munca câmpuluĭ şi carĭ le daŭ o bună parte a hraneĭ lor. Nu trebue să trécă nicĭ odată cu vederea, că vita e ca şi omul: când muncesce maĭ cu socotélă, maĭ la timp şi mănâncă cu maĭ mare poftă, atuncĭ îĭ merge maĭ bine, şi că plugarul vrednic, după vite se cunósce. Cine are maĭ multe vite şi maĭ bine ţinute, acela e maĭ cu stare şi cu maĭ multă chibzuinţă în treburile sale.

Vite bine ţinute sunt acelea carĭ nu sunt prea muncite, sunt bine hrănite şi bine adăpostite.

Economiile ce cred că fac ceĭ carĭ nu daŭ destulă hrană vitelor şi nu le ţin în adăposturĭ cum se cade, precum şi câştigul ce

socotesc că'l aŭ ceĭ carĭ le muncesc peste mĕsură, sunt numaĭ închipuite, pentru că de unde iaĭ şi nu maĭ puĭ, se sfârşesce, şi paguba de la urmă e maĭ mare ca venitul d'întâiŭ, ceĭ carĭ fac aşa, nu chibzuesc şi nu ţin socotélă că vita-ĭ aduce maĭ mare venit cu cât e maĭ bine îngrijită, pentru că trăesce maĭ mult, muncesce maĭ îndelungat, maĭ temeinic, şi nu-ĭ lasă în mijlocul drumuluĭ saŭ cu lucrul neisprăvit, tocmaĭ când le arde maĭ tare.

Calul saŭ boul, pus prea de vreme la muncă se trece maĭ curînd, ér cât e în viaţă n'are puterea ce trebue să aibă, pentru că nu s'a desvoltat, nu s'a întărit în de ajuns. De asemenea vaca saŭ óia, dacă e dată prea curând la taur orĭ la berbec, fată fără vreme saŭ nasce viţel orĭ miel chircit. Tot aşà şi când e vorba de hrană, de ţesălat, de adăpost, saŭ de căutat în cas de bólă. Vitele sătule, ţesălate, bine odihnite şi îngrijite în cas de bólă, sunt frumóse şi muncesc vesele şi cu tótă puterea lor. Precum omul nu e sănătos dacă nu se spală, şi nu póte lucrà nemâncat saŭ neodihnit omenesce, tot aşà nicĭ vita. Ba acésta tot maĭ muncesce până la cea din urmă scânteie de putere, pentru că n'are graiŭ să spună păsul, nu se póte împotrivì, şi stăpânul o bate fără milă.

Luaţĭ dar aminte, iubiţĭ locuitorĭ, cele ce v'am spus până acum şi căutaţĭ a da vitelor vóstre o maĭ bună îngrijire. Voĭ ceĭ de pe Domeniile Coróneĭ, cărora nu le lipsesc cred, nicĭ ajutorul nicĭ pilda bună, trebue să fiţĭ printre ceĭ d'întâiŭ, să daţĭ exemplu şi celor de prin prejur.

Am început a face asemenea concursurĭ pe tóte Domeniile, pentru a premià pe ceĭ carĭ aŭ vite maĭ frumóse şi maĭ bine căutate, şi nădăjduesc, că progresul ce voiŭ constatà la anul va fi şi maĭ mare.

Până atuncĭ vĕ maĭ atrag şi băgarea de sémă, că munca ce veţĭ pune la îngrijirea vitelor e în folosul vostru şi al pămîntuluĭ din care trăiţĭ.

Munciţĭ cu voioşie căcĭ trândăvia obosesce maĭ mult decât munca. Munca înalţă, face pe om puternic, liber de ajutorul celor la carĭ alérgă în casurĭ de nevoie pricinuită de şedere, pe când lenea înjosesce, duce la robie, la pierdere. Munca alină necazurile şi împlinesce trebuinţa firéscă orĭ căreĭ vietăţĭ de a se mişca.

Obiceiul de muncă e vechiŭ, e o datorie plăcută ce ne-a pus-o de la început bunul Dumnedeŭ când a dis strămoşuluĭ nostru Adam: «In sudórea feţiĭ tale îţĭ veĭ câştigà pânea de tóte dilele.»

Acestea am avut a vĕ spune adĭ, domnilor şi iubiţĭ locuitorĭ, şi urându-vĕ şi în acest an muncă spornică şi rod mult, să strigăm cu toţiĭ :

Trăiască M. S. Regele

Trăiască M. S Regina

Trăiască Alteţele Lor Regale cu Augusta Familie.

Inmormîntarea unuĭ veteran din rĕsboiul Independenţeĭ.

iercurĭ 15 Maiŭ, după amiadĭ, a avut loc cu deosebită pompă, serviciul funebru pentru înmormîntarea rĕmăşiţelor pămîntescĭ ale monahuluĭ Gherasim Cosma, fost sergent în regimentul 10 de dorobanţĭ, în timpul rĕsboiuluĭ pentru Independenţă. Serviciul divin a fost oficiat în biserica sf. Gheorghe, de către P. S. S. Pimen, Episcopul Dunăreĭ-de-Jos, asistat de clerul bisericeĭ.

După săvîrşirea serviciuluĭ, P. S. S. Episcopul Pimen a ţinut o cuvîntare în care a arătat bravura erouluĭ.

In urmă d-l colonel Costescu, comandantul regimentuluĭ Putna No. 10, în care servise rĕposatul, a rostit aceste câte-và adînc simţite şi mişcătóre cuvinte:

Intristată adunare,

Inaintea nóstră stă rece şi neînsufleţit corpul unuĭ vrednic şi viteaz oştean.

Fostul sergent de dorobanţĭ, Cozma Iorgu face, parte dintre ceĭ ce s'aŭ sĕrbătorit cu atâta pompă de naţiune şi maĭ ales de Capitala ţăreĭ în ḑiua de 10 Maiŭ.

Tótă viaţa acestuĭ om este o pildă vie pentru urmaşĭ şi un izvor de sentimente frumóse.

A-l cunósce, însemnéză a-l stimà, a-l respectà, a-l venerà.

Este născut în plaiul Buzĕuluĭ, comuna Ruşăvăţul.

In anul 1870 a fost înrolat soldat la regimentul 2 linie, iar campania ca reservist a făcut-o cu regimentul 10 dorobanţĭ.

La atacul Griviţeĭ se găseà printre ceĭ maĭ îndrăzneţĭ şi nu a lipsit la nicĭ o luptă ce s'a maĭ dat în urmă la Plevna, Vădenĭ şi Racova.

Decoraţiunile ce i s'aŭ conferit şi carĭ până erĭ le purtà cu mândrie pe pieptul sĕŭ, vorbesc de faptele sale şi aŭ fost câştigate cu primejdia vieţeĭ sale.

Ca un vrednic militar, el apĕrà cu pieptul sĕŭ cea maĭ sfîntă causă pentru care un ostaş trebue să-şĭ dea bucuros viaţa: Neatârnarea şi înălţarea neamuluĭ şi patrieĭ sale.

Surprinşĭ şi bucuroşĭ am fost la vederea sa printre noĭ în momentul defilăreĭ de la 10 Maiŭ. Venise — ne spuneà dînsul — să maĭ vadă odată pe adoratul şi marele sĕŭ Rege, să vadă sĕrbătorită cum trebue óstea în care cu drag a servit, să ia parte şi el la bucuria generală, ce orĭ-care bun Român trebue să simtă în sufletul sĕŭ, când se sĕrbătoresce ḑiua de 10 Maiŭ.

Viaţa sa civilă încă arată calităţile sufletescĭ ale acestuĭ

om. Numaĭ laude din partea şefilor se vĕd în certificatele ce posedă, numaĭ jertfe din partea sa.

Nepăsător de viaţă, nu agonisise nimic pentru traiŭ. Contribuind încă şi pornirea sa sufletéscă, a apucat calea sfinţilor pentru restul vieţeĭ sale şi se retrăsese cu cugetul curat, cu consciinţa împăcată şi cu credinţa în Dumneḑeŭ, a petrece restul vieţeĭ în monastirea Ciolanu ca monah.

Mórtea sa se datoresce numaĭ dragosteĭ nemărginite ce aveà pentru ţară, pentru Regele sĕŭ şi pentru armată.

Muiat de plóie, fără adăpost orĭ rost de hrană, indiferent de corpul sĕŭ şi de viaţă, ființa cea maĭ bogată în sentimente frumóse, s'a stins în Azilul săracilor.

Rĕsplata ceréscă este ceremonia de astăḑĭ ce se face monahuluĭ Cosma, el care nicĭ odată nu ceruse rĕsplată nimĕnuĭ pentru faptele sale.

Astăḑĭ, că am cinstea şi precăderea, ca comandant al regimentuluĭ sĕŭ, să-l însoţesc la locul de vecĭ, mĕ descoper şi mĕ închin cu respect asupra mormîntuluĭ sĕŭ cu inima pătrunsă de durere pentru prematura sa pierdere.

Să ne serve de exemplu, şi însemnătatea ce s'a dat acesteĭ solemnităţĭ să fie o pildă în viitor pentru toţĭ aceia carĭ ca şi dînsul vor scì să-şĭ facă datoria.

Adio brav ostaş, vrednic om, sfînt monah, dormĭ în pace şi Dumneḑeŭ să aïbă în grije nobilul tĕŭ suflet!

Aŭ maĭ vorbit, tot în biserică, d-l Al. Petrovicĭ, ajutor de primar al Capitaleĭ, şi d-l I. N. Polichroniade.

Cosciugul, înfăşurat într'un drapel naţional, a fost apoĭ luat pe braţe de 4 sergenţĭ şi depus pe carul funebru, tras de 8 caĭ.

Cu mare anevoinţă carul străbate prin enorma mulţime de lume care ocupă întréga piaţă Sf. Gheorghe şi strada Colţeĭ.

In piaţa Ion Brătianu aŭ ţinut câte o cuvîntare d-l P. Macri, de la «Universul» şi d-l Tonegaru, student.

Apoĭ cortegiul şi-a urmat drumul pe strada I. C. Brătianu, strada Clemenţeĭ, calea Victorieĭ, strada Lipscanĭ, calea Moşilor până la barieră, de unde corpul a fost dus la monastirea Cernica, unde a fost înmormîntat.

In marea mulţime am observat pe d-l colonel-adjutant Coandă, secretar general al ministeruluĭ de rĕsboiŭ; colonel Hiotu, comandanţul pieţeĭ; colonel Boerescu, comandantul reg. 6 Mihaiŭ Viteazu; colonel Cotescu, comandantul reg. Putna No. 10; d-l Luca Ionescu, secretar general al ministeruluĭ de interne; d-l Eug. Carada, d-l Anton Carp, senator; d-l I. Procopie Dimitrescu, primar al Capitaleĭ; d-l Emil Petrescu, prefect al poliţieĭ; d-niĭ I. Saita şi Al. Petrovicĭ, ajutorĭ de primar; C. F. Robescu, vice-preşedinte al Cameréĭ; N. P. Ianovicĭ, deputat; locot.-colonel Toplicescu, locot.-

colonel Popovicĭ, maior Teodorescu, maior Boian, maior Boureanu, maior Brătianu; Preotul David, representantul monastireĭ românescĭ de la Sf. Munte; I. C. Constantinescu, Romulus Porăscu, T. Focşăneanu, P. Gârbovicénu, administratorul Caseĭ bisericiĭ, precum şi un fórte mare numĕr de căpitanĭ, locotenenţĭ şi sub-locotenenţĭ.

Aŭ fost representate următórele societăţĭ cu drapele şi numeróse delegaţiunĭ:

«Asociaţia» şi «Uniunea» studenţilor universitarĭ Românĭ; «Atelierul militar de confecţiĭ;» «Peleşul şi vîrful cu dor»; «Curtea de Argeş»; «Independenţa» a meseriaşilor frizerĭ; «Crucea» a cântăreţilor bisericescĭ.

Onorurile militare aŭ fost date de o companie din batalionul 8 de vênătorĭ.

Musica regimentuluĭ Mihaiŭ Viteazu No. 6 şi musica italiană din Capitală aŭ cântat alternativ, pe tot parcursul procesiuneĭ până la bariera Moşilor.

S'aŭ depus următórele coróne:

O mare corónă de laurĭ cu panglicĭ albe şi cu inscripţia: «Monahuluĭ Gherasim Cosma, fost sergent în regiment; Laurĭ pentru ceĭ morţĭ», din partea regimentuluĭ Putna No. 10.

O mare corónă de foĭ de stejar cu panglicĭ negre, din partea primărieĭ Capitaleĭ, cu inscripţia: «Vitézuluĭ Iorgu Cosma»; iar la mijloc o panglică tricoloră cu inscripţia: «Devotat Patrieĭ până la mórte».

O mare corónă de foĭ de stejar din partea corpuluĭ ofiţeresc al regimentuluĭ Mihaiŭ Vitézu No. 6, cu inscripţia: «Vitézuluĭ luptător 1878 Iorgu Cosma».

O corónă de foĭ de stejar cu laurĭ din partea ḑiaruluĭ «Universul», cu inscripţia: «Vitézuluĭ Gherasim Cosma».

O corónă de foĭ de stejar cu panglicĭ tricolore din partea studenţilor Universitarĭ Românĭ, dusă pe mână, cu inscripţia: «Erouluĭ Iorgu Cosma».

O mare corónă de foĭ de stejar, cu panglicĭ tricolore, din partea sub-ofiţerilor regimentuluĭ 1 de geniŭ, dusă pe mânĭ, însoţită de toţĭ sub-ofiţeriĭ acestuĭ regiment, cu inscripţia: «Sergentuluĭ Gherasim Cosma, luptător de la Plevna şi Griviţa».

O frumósă corónă de florĭ naturale, depusă de d-na C. F. Robescu.

O corónă de florĭ din partea elevilor gimnasiuluĭ «Şincaĭ».

Iată cum rĕsplătesce ţara pe fiiĭ eĭ ceĭ bunĭ! Să ne fie tuturor pildă şi să se scie că sărac şi bogat, cel ce-şĭ face datoria este onorat.

* * *

Munca este izvorul sănătățeĭ și al avuțieĭ; prin muncă și cumpĕtare omul își ajunge scopul dorit.

Informaţiunĭ.

D-l Spiru Haret, Ministru al Instrucţiunii publice, cu decisiunea din 22 Maiŭ 1902, care va apare în Buletinul Ministeruluĭ cu data de 1 Iunie, autorisă pe d-l Administrator al Caseĭ şcólelor a reservà suma de 10.000 leĭ, pe care o va pune la disposiţia învĕţătorilor ce se ocupă cu învĕţămîntul practic agricol, cu titlu de împrumut, pentru a le înlesnì cumpĕrare de vite, instrumente agricole şi seminţe.

Imprumutul se va acordà la câte un singur învĕţător pe judeţ, după recomandaţia revisoruluĭ; va fi între 300 — 500 leĭ, şi va trebuì înapoiat în rate în timp de 4 anĭ.

* * *

Funcţionariĭ ministeruluĭ cultelor şi instrucţiuneĭ publice, întrunițĭ Sâmbăta trecută în localul ministeruluĭ, aŭ pus basele uneĭ societăţĭ de economie.

In acéstă adunare, funcţionariĭ aŭ votat statutele şi aŭ ales consiliul de administraţie, compus din d-niĭ P. Gârboviceanu, administratorul Caseĭ Bisericeĭ; C. Lascar, directorul învĕţămîntuluĭ secundar; P. Fîntînaru, directorul învĕţămîntuluĭ primar; S. Haliţa, inspectorul învĕţămîntuluĭ primar; Alex. Tomescu, I. Bibiri şi G. Dudescu, şeful comptabilităţeĭ. D-l St. Boldescu a fost ales casier al societăţeĭ.

Consiliul de administraţiune se va întrunì ḑilele acestea spre a-şĭ constituì biuroul. Până acum aŭ aderat la acéstă societate un numĕr de 70 funcţionarĭ din administraţiunea centrală a ministeruluĭ şi de la Casa Bisericeĭ. Iniţiativa funcţionarilor ministeruluĭ cultelor şi instrucţiuneĭ merită tótă laudă. Din parte-ne le dorim succes desăvîrşit.

* * *

Congresul societăţiĭ de sciinţe, va aveà loc la Iaşĭ în ḑilele de 2, 3 şi 4 Iunie a. c. Iată programa acestuĭ congres:

Duminică, 2 Iunie 1902. — Orele 7.45 a. m. Sosirea în gara Iaşĭ, primire oficială din partea municipalităţiĭ şi conducerea la otelurĭ şi gazde; Orele 9 a. m. serviciul divin la Mitropolie, oficiat de I. P. S. S. Mitropolitul Moldoveĭ; Orele 10 ½ a. m. visitarea bisericilor Treĭ Ierarhĭ şi Sf. Nicolae; Orele 3 p. m. deschiderea cogresuluĭ în Aula Universităţiĭ, unde vor vorbi:

Primarul oraşuluĭ Iaşĭ, Ministrul Instrucţiuniĭ publice, dacă va asista, Rectorul Universităţiĭ din Iaşĭ, Preşedintele societăţiĭ de Medicĭ şi Naturaliştĭ din Iaşĭ, Preşedintele Societăţiĭ de Sciinţe din Bucurescĭ, Delegatul Societăţiĭ de Sciinţe din Iaşĭ, Preşedintele Societăţiĭ Arhiva literară şi sciinţifică, Secretarul perpetuŭ al Societăţiĭ de sciinţe din Bucurescĭ. Se va procede apoĭ la alegerea biurouluĭ congresuluĭ compus dintr'un Preşedinte, un Vice-Preşedinte şi treĭ Secretarĭ.

Séra de la 8½ la 10½: Representaţiune de gală la Teatru; membriĭ congresuluĭ sunt invitaţĭ.

După teatru vinul de onóre în grădina Copoŭ, oferit de membriĭ localnicĭ aĭ congresuluĭ.

Lunĭ, 3 Iunie.—Orele 9—12 a. m. şedinţe pe secţiunĭ şi anume: Secţiunea I: Matematica, Mecanica aplicată şi Astronomia, ţin şedinţe în sala de curs a Facultăţiĭ de sciinţe. Secţiunea II: Fisica şi Radiografia, Chimia, Mineralogia şi Meteorologia, ţine şedinţe la laboratorul de fisică. Secţiunea III: Zoologia, Botanica, Geologia, Geografia, Antropologia, ţine şedinţă la laboratorul de Zoologie. Secţiunea IV: Medicina umană şi veterinară, Farmacia,

într'una din sălile Universităţiĭ. Secţiunea V: Geniul civil, militar şi agronomia, idem. Orele 2—4 p. m. şedinţe pe secţiunĭ ca maĭ sus. După 4, visitarea Universităţiĭ şi a laboratórelor unde se vor face maĭ multe experienţe. Orele 7½ p. m. Banchetul.

Marţĭ, 4 Iunie.—Orele 9½—11 a. m. şedinţe pe secţiunĭ. Orele 11—12 a. m. visitarea cabinetuluĭ de Istorie naturală. Orele 3—5 p. m., şedinţă generală în care va fi discuţiune generală cu secţiunile unite asupra: *Terminologia română în sciinţă.* Inchiderea congresuluĭ. După 5 p. m. O visită la mormîntul luĭ Cobîlcescu Miclea, Ţoni, Cogălnicénu etc., şi la Abatorul comunal. Orele 8½—9½ séra conferinţa d-luĭ Hurmuzescu : Telegrafia fără sîrmă. După conferinţă petrecerĭ în grădină.

Mercurĭ, 5 Iunie (Ceĭ carĭ vor să rămîe).—Orele 8½ a. m. Escursiuní la: Pepiniera Vişan, Socola (spitalul de alienaţĭ). Grădina Rivalet, unde se va servi dejunul, apoĭ la şcóla Normală, Vasile Lupu (Peister).

Celor ce vor transmite adresele lor şi vor adera la acest congres li se va trimite la timp cărţile de membru al congresuluĭ şi biletele de legitimaţiune în virtutea cărora vor beneficia de o reducere de 50% pe C. F. R. orĭ din ce staţiune ar pleca şi s'ar întórce.

Comitetul de organisare: Dr. Istrati, Prof. Universitar, Bucurescĭ, dr. Mrazec, prof. Universitar, Bucurescĭ, dr. Negrénu, prof. Universitar, Bucurescĭ, dr. Grecénu, prof. Universitar, Bucurescĭ, dr. Ţiţeica, prof. Universitar, Bucurescĭ, dr. Antipa, dir. serv. pescăr. din România.

A se adresa la societatea de sciinţe din Bucurescĭ splaiul Gl. Magheru No. 2.

Lista de tragere a loterieĭ «Şcóla Italiană din Bucurescĭ».

A 3-a tragere efectuată la 11 Maiŭ 1902

Aŭ eşit următórele câştigurĭ:

No.	Leĭ	No.	Leĭ	No.	Leĭ	No.	Leĭ	No.	Leĭ
719	20	29121	50	56686	50	74972	50	98390	100
1213	100	32158	20	58762	100	75914	20	100383	50
5388	20	33332	20	60389	50	80134	20	100766	20
6127	20	33742	20	60393	7000	80160	50	101233	20
9066	20	35077	50	61290	100	80803	20	106603	20
11104	20	36434	20	62395	20	82993	50	107921	100
12737	20	44376	50	66071	50	83848	20	111291	500
15716	20	45591	100	67643	500	87490	20	117218	20
18748	50	47380	50	69877	20	89162	50	122472	50
19713	100	47980	500	71664	20	90721	50	122877	20
21342	20	49587	20	73184	1000	92618	100	133786	20
22548	20	50519	20	74717	20	93388	50	140103	100
25266	20	53754	20	74748	100				

Plata se face la Primăria Capitaleĭ.

Societăţĭ economice la sate.

D-l Ştefan Vechiu, dirigintele şcóleĭ din Bucescĭ jud. Tecuciŭ, cu ocasiunea uneĭ serbărĭ şcolare făcută la şcóla d-sale în ḑiua de 24 Martie 1902, a înfiinţat o societate de economie, dându-i-se numele de «*Buna-Vestire.*»

Membriĭ fondatorĭ înscrişĭ în acea ḑi a fost 121, care aŭ şi depus taxa de înscriere; iar consiliul de administraţiune a fost ales ast-fel: Preşedinte, Preot G. Alexandrescu, Vice-preşedinte, Ştefan Vechiu, Casier, Cristea N. Petica, alegător colegiul I, Secretar, Simion Iacob, învĕţător.

* * *

In comuna Cruntĭ, jud. Ialomiţa, prin stăruinţa învĕţătoruluĭ Chiriacescu şi a preotuluĭ A. Alexe, s'a înfiinţat societatea economică «Rovine» cu 30 membriĭ fondatorĭ şi un capital de 2.000 leĭ.

* * *

In com. Dărmănescĭ, jud. Muscel, s'a înfiinţat o societate economică de ajutor reciproc, cu numele de «Prinţul Carol», cu 40 membriĭ fondatorĭ, şi cu un capital de 272 leĭ. Invĕţătorul diriginte al şcoliĭ, aduce mulţumirĭ d-luĭ Vlădescu, proprietar, care a donat registrele necesarii aceşteĭ societăţĭ.

DE LA COCIOC

Marţĭ, 7 Maiŭ a. c., d-l Ion Kalinderu administratorul Domeniuluĭ Coróneĭ, a inspectat Domeniul Coróneĭ Cocioc. La şcóla din Brătulescĭ s'a întreţinut cu şcolariĭ punêndu-le diferite întrebărĭ. La plecare a dăruit maĭ multe broşurĭ folositóre muncitorilor plugarĭ şi şcolarilor. A recomandat diriginteluĭ şcóleĭ ca serbarea ḑileĭ de 10 Maiŭ să se serbeze cu tótă granduositatea demnă de o ḑi atât de sfîntă pentru neamul nostru românesc.

Orĭ-ce sacrificiŭ pentru reuşita acesteĭ serbărĭ, d-sa a dispus să se facă pe spesele Administraţieĭ Domeniuluĭ Coróneĭ.

De la Iaşĭ.

Pentru îndepărtarea a tot felul de pete din stofe se recomandă zémă de bóbe de fasole. Bóbe albe se fierb bine fără sare, socotind la o jumĕtate chilogram bóbe, 4 litri de apă. In zéma cevà rĕcită muiem locurile pĕtate şi le spălăm fără săpun. Pete de unsóre, de vin roşu în stofe albe saŭ colorate dispar, chiar şi pete de cernélă, dacă nu sunt prea vechĭ. Stofele de mătase, lână, bumbac, spălate în zémă de bóbe de fasole se fac ca nouĕ, căcĭ apa nu le strică de loc. După spĕlat le clătim de douĕ orĭ în apă cu vineţélă, le stórcem uşor şi le călcăm până sunt încă jumĕtate umede.

DE LA SATE

In séra de 16 Februarie s'a dat, în folosul cantineĭ şcolare, o serbare în comuna Pietroşiţa sub conducerea învĕţătoruluĭ diriginte Gh. Bănulescu.

D-l Bănulescu a ţinut o conferinţă despre teatrul sătesc. S'aŭ jucat piesele: «Dinu Sergentul» şi «Curcaniĭ». S'aŭ cântat diferite cântece şi s'aŭ jucat jocurĭ naţionale. S'a realisat un frumos beneficiŭ.

A P E L

Pe lângă şcóla din com. Valea-Draguluĭ jud. Ilfov, înfiinţându-se o bibliotecă populară, sub-scrisul, învĕţător-diriginte, adresez un călduror apel către d-niĭ autorĭ, editorĭ, librarĭ şi tuturor persónelor cu dor pentru cultivarea săténuluĭ, a dăruì acesteĭ bibliotecĭ, orĭ-ce scriere folositóre.

Mulţumesc maĭ dinainte celor carĭ ne vor ajutà.

G. Coleş.

MULŢUMIRI

Se aduce, în numele sătenilor din Stâlpenĭ, mulţumirĭ d-luĭ, d-neĭ şi d-reĭ Venetopol, carĭ îngrijesc cu deosebită dragoste de biserica din sat.

* * *

Dirigintele şcóleĭ din Colonescĭ, R. Colonescu, aduce respectóse mulţumirĭ d-luĭ Ion Kalinderu, care a ajutat şi anul acesta şcóla, dăruind 40 volume cărţĭ pentru bibliotecă.

POŞTA ADMINISTRAŢIEI

D-luĭ *Locotenent Mitroescu,* Craiova.—V'am achitat cu chit. No. 4.630 A 3-a broşură din «Steaua» e în lucru. Se va publicà.

— *Unuĭ advocat,* Buzĕŭ.—Revista nóstră nicĭ odată n'a ţinut sémă de rĕutatea şi reaua voinţă, fie a indiviḑilor, fie a ḑiarelor induse în eróre, ea şi-a urmat scopul fără şovăire şi suntem fericiţĭ să constatăm că sforţările nóstre sunt în mare parte încununate cu succes. Vĕ mulţumim de bunele d-v. cuvinte, dar nu ne înjosim să cerem socotélă celor ce ne critică, chiar când îĭ cunóscem; iar polemică cu ḑiarele nicĭ n'am făcut nicĭ nu vom face. Avem credinţa că aducem un real serviciŭ populaţiuniĭ sătescĭ şi bârfelile câtor-và rĕĭ voitorĭ nu ne îngrijesc.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucrà pentru întinderea învĕţătureĭ în popor, prin tipărirea şi rĕspândirea de scrierĭ şi publicaţiĭ morale, patriotice şi de folos practic, şi pentru împiedecarea. prin tóte mijlócele legiuite, a rĕspândireĭ de scrierĭ şi publicaţiĭ imorale, saŭ cu tendinţe contrariĭ statuluĭ şi ideiĭ naţionale române.

Cotisaţia este de cel puţin *doĭ leĭ* pe an, iar pentru învĕţătorĭ, preoţĭ ruralĭ şi sătenĭ, de cel puţin *un leŭ* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiŭ an după primirea sa, să facă a se primì în Societate cel puţin alţĭ doĭ membri noĭ.

Cererile de înscriere, însoţite de cotisaţia pe un an, se pot adresa d-luĭ *Petru Gârbovicénu*, strada Sf. Ecaterina, Bucurescĭ.

Comitetul. *Preşedinte*, **Ioan Kainderu**, *membru al Academieĭ Române.— Vice-preşedinte*, **Sava Şomănescu**, *mare proprietar, fost senator.— Admnistrator şi casier delegat*, **Petru Gârboviceanu**, *Administrator al Caseĭ Sf. Biericĭ Autocefale Ortodoxe Române, director al Şc. Normale a Societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român; — Secretar*, **Const. Banu**, *profesor secundar şi inspector şcolar —Membriĭ*, **Spiru C. Haret**, *Ministru, profesor Univers.;* **I. Dimitrescu Procop.**, *senator şi Primar al Capitaleĭ;* **M. Vădescù**, *deputat, profesor universitar;* **Cristu S. Negoescu**, *profesor secundar;* **Dim. Cecropid**, *institutor, preşedinte al Societăţiĭ corpuluĭ didactic primar. — Censorĭ*, **Const. Alimăneşteanu**, *inginer de mine; Preotul econom* **Const. Ionescu**, *profesor secundar;* **Const. Alexandrescu**, *revisor şcolar*

Membriĭ înscrişĭ şi cotisaţiunĭ plătite (Urmare).

I. C. Săraru (Stănescĭ), 1 leŭ; Pr. C. Herăscu (Stirbescĭ) 1 leŭ; I. Suşanu (Şuşanĭ de jos), 1 leŭ; D. Şuşanu (Şuşanĭ de jos), un leŭ; C. Panfil (Tetoiŭ), un leŭ; Gr. Panoiŭ, învĕţ. (Bengescĭ), 1 leŭ; I. Velican, învĕţ. (Stejerĭ), 1 leŭ; D. I. Popescu, învĕţ. (Valea cu apă), 1 leŭ; I. Pătrăşcoiŭ, învĕţ. (Brădicenĭ), 1 leŭ; D. Bogdan, învĕţ. (Stănescĭ), 1 leŭ; Simion Popescu, învĕţ. (Pocruia), 1 leŭ; Gh. Popescu, învĕţ. (Peştişoru), 1 leŭ; Lazăr Arjocénu. învĕţ. (Bălănescĭ), 1 leŭ; Iacob Pârvulescu, învĕţ. (Urdariĭ-de-sus), 1 leŭ; Emanoil Ciobanul, învĕţ. (Cârligeĭ), 1 leŭ; Const. Purec, învĕţ. (Costenĭ), 1 leŭ; Dem. Amzulescu, învĕţ. (Răşina), 1 leŭ; Dem. Diaconescu, învĕţ. (Gord-Racoţĭ), 1 leŭ; Nicolae Cernăeanu, învĕţ. (Câlceştĭ), 1 leŭ; C. Filipescu, învĕţ. (Slobozia), 1 leŭ; V. Mălăcescu, învĕţ. (Pojogenĭ), 1 leŭ; Gh. Dobrescu, învĕţ. (Copăciósa), 1 leŭ; I Popescu, învĕţ. (Baia-de-Fĭer), 1 leŭ; Gh. Rădoiescu, învĕţ.(Albenĭ), 1 leŭ; Gh Popescu, învĕţ. (Câlnicu), 1 leŭ; Gh. I. Negrescu, învĕţ. (Pojaru-de-sus), 1 leŭ; I. Scredeanu, învĕţ. (Tândalescĭ), 1 leŭ; Dem. Popescu, învĕţ. (Tismana), 1 leŭ; Nicolae Popescu, învĕţ. (Şomănescĭ) 1 leŭ, Gh. Schinteie, învĕţ. (Bâlta), 1 leŭ; Gh. Bărbulescu, învĕţ. (Turceniĭ-de-Sus), 1 leŭ; Const. Păsăreanu, învĕţ. (Bâltenĭ), 1 leŭ; Dem. Popescu, învĕţ. (Surupaţĭ, 1 leŭ; Dem. Nicolaescu, învĕţ. (Budienĭ), 1 leŭ; Nicolae Vanvulescu, învĕţ. (Magherescu), 1 leŭ; Paul Paşa, revisor şcolar, (Constanţa), 2 leĭ; Ión Titorianu, instit. (Constanţa), 2 leĭ; Ión Costacea, instit. (Constanţa)2 leĭ I. Predescu (Constanţa), 2 leĭ; Eleonora I. Predescu (Constanţa) 1 leŭ; Gh. Cristescu (Constanţa) 1 leŭ; I. Alexandrescu (Constanţa) 1 leŭ; Xenofon Sterea (Constanţa), 1 leŭ; Petru Dima (Constanţa), 1 leŭ; S. Săndulescu (Constanţa), 1 leŭ; I. M. Popescu-Mehedinţĭ (Constanţa), 1 leŭ;

Numĕrul membrilor înscrişĭ cu începerea anuluĭ al II (1902) al societăţiĭ, e de 759; iar numĕrul banilor încasaţĭ de la aceştia şi de la vechiĭ membriĭ, e de 1 822 leĭ şi 70 banĭ.

(Va urma în No. viitor).

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl S-sor I. St. Rasidescu, Str. Dómneĭ 16 — Bucurescĭ